

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA **Materiālu apkopojusi Anete Eihmane**

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

4.nodaļa: Meli grāmatās.

Austrumi un Rietumi

289.

Jūs bieži runājat par esošo grāmatu nepilnību. Teikšu vēl vairāk – maldi grāmatās līdzinās smagam noziegumam. Melus grāmatās vajag vajāt, kā smagas apmelošanas veidu. Oratora meli sodāmi pēc klausītāju skaita. Rakstnieka meli – pēc izdoto grāmatu skaita. Pieblīvēt ar meliem tautas grāmatu krātuves ir smags noziegums. Vajag nojaust rakstnieka īsto nodomu, lai novērtētu viņa maldu kādību. Neattīstība būs sliktākais pamatojums. Bailes un nekrietiņba ieņems tuvāko vietu. Visas šīs īpatnības Vienkopā nav pieļaujamas. Jaunajā celtniecībā tās jānovērš! Aizlieguma līdzekļi, kā jau parasts, nav noderīgi. Bet neapšaubāmus maldus vajag izmest no grāmatas. Izņemšana no apgrozības un grāmatas pārdrukāšana piespiedīs rakstnieku atjēgties. Katram pilsonim ir tiesības pierādīt maldīšanos. Nedrīkst, protams, likt šķēršļus jauniem uzskatiem un veidojumiem, bet nepareizi dati nedrīkst maldināt, tādēļ, ka zināšana ir vienkopas bruņojums un zināšanas aizsardzībā jāpiedalās visiem locekļiem. Vismaz reizi gadā jāpārbauda grāmatas, citādi upuru skaits būs liels. Atsevišķi jāglabā grāmata, ja tās vērtība satricināta. Grāmatu glabātuve plauktos ir veseli melu perēkļi. Būtu necienīgi glabāt šos parazītus. Varētu sacīt – pārguliet sliktā gultā, bet nedrīkstētu piedāvāt lasīšanai melu grāmatu.

Kādēļ pārvērst labāko pavarda stūri melīgā nerrā! Vajag atzīmēt grāmatas jautājumu!

290.

Apziņa ir mērogs, un dailums necieš kroplības. Meli nav apsedzami. Apziņa ir stimuls, tiesnesis. Tik daudz ir dzīves pavedienu, ka apziņa kļūst par tiesnesi. Tāpēc attīstiet apziņu.

Ja aprobežosimies ar nedzīviem likumiem, tad labāk būtu pārvākties uz kapsētu. Viduvējība neizraisīs izplatījuma uguni. Upuri apziņā atzinusi pa labu, bet cik precīzam ir jābūt kaltam, lai iezīmētu taisnību. Un cik slīpēta mēdz būt paštaisnošanās lokanība.

291.

Tāda izpratne tuvinās Ugunīgajai Pasaulei. Ir garlaicīgi klausīties bezjūtīgu murmināšanu, sevišķi vēl, kad drukāto grāmatu skaits sasniedzis drausmīgus apmērus. Reti kad kvantitātē bijusi tik pretēja kvalitātei! Arī šeit izpaužas bezjūtības pazīmes.

292.

Arī uzbrukumi dažiem sociālistu rakstniekiem un domātājiem ir netaisni. Autors uzbrūk netaisni arī Gorkijam, kura vārdus viņš citē: "Manā priekšā atklājas grandioza zemes aina, kuru brīvās cilvēces darbs noslīpējis par milzīgu smaragdu. Visi cilvēki saprātīgi, un katrā iemīt personīgās atbildības izjūta par visu, kas notiek ap to. Visur – pilsētas, dārzi – lieliskas celtņu novietnes, visur strādā cilvēku labā viņa saprātam pakļautie un organizētie dabas spēki, bet pats viņš beidzot patiešām ir stihiju

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA **Materiālu apkopojusi Anete Eihmane**

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

4.nodaļa: Meli grāmatās.

pavēlnieks. Viņa fiziskais spēks vairs nav jāšķiež rupjā, netīrā darbā, tas kļuvis garīgs un viss tā varenums virzīts uz to esamības pamatjautājumu pētišanu, pie kuru atrisinājuma bez rezultātiem jau sensenis mocās doma.”

Izlasot šīs brīnišķīgas rindiņas, varu vienīgi sacīt, ka katrs saprātīgs cilvēks, kas tiecas uz progresu, uz vispārīgo labumu, piekritis lielā rakstnieka cerībām. Ievērojet, Kā Dieva un gara aizstāvis ņirgājas par Gorkija vārdiem, ka “dabas spēki būs cilvēka saprāta iekaroti un organizēti, un pat fiziskā enerģija kļūs garīga.” Šim burta kalpam liekas bezjēdzīgi, ka energiju var virzīt uz esamības jautājumu pētišanu! Tas nožēlo, ka Gorkijs, neskaitoties uz savu bagāto fantāziju, nav varējis cilvēkiem izdomāt citu darbu, kā tikai nodarbošanos ar teoloģiskiem pētījumiem!

Bet vai gan esamības jautājumu un likumu pētišana nav visu svarīgāko zinātnu lieta? Vai gan šāda pētišana mums neatklāj arvien jaunus redzamības un nerēdzamības Dabas, tālo pasauļu un visas Pasaules Ēkas likumus un noslēpumus? Apvainojums Gorkijam par iztēles nabadzīgumu nenonāk pēc adreses. Gorkija iztēlotā aina ir katra domātāja cilvēka sapnis, un daudzi saprot, ka tā realizēšana iespējama tālā, vienīgi ļoti tālā nākotnē. Vai daudz ir tagad saprātīgu cilvēku, kas saprot savu atbildību par visu, kas ap viņiem notiek? Un to, kuru fiziskā enerģija pārveidojusies garīgajā, to, varbūt, ir mazāk. Kā Jūs domājat?

293.

Būtu lieliski, ja visi līdzstrādnieki iepazītos ar Budisma pamatiem, Upanišadām, Bhagavit Gitu, Konfūcija, Lao-Dzi, Zaroastras un Hermesa u.c. Mācībām. Protams, ir lielas grūtības tādēļ, ka tik maz to ir tulkots krievu valodā. Pareiza iepazīšanās ar šīm Mācībām var tikai stiprināt apziņu un palīdzēt apgūt “Dzīvās Ētikas Mācību”. Tāpat vienmēr ieteikšu lasīt Vivekanandas grāmatas un Rama-Krišnas Pasludinājumu. Man mīli arī četri sējumi, kas veltīti Ramakrišnas un Vivekanandas dzīves aprakstiem. Tos lasot iepazīsti visu Austrumu jūtu un domu smalkuma burvību. Vispār ir ļoti daudz skaistu austrumu grāmatiņu. Tāpat skaisti ir māsas Noveditas sacerējumi par Indiju un Vivekanandu, kas bija viņas Skolotājs.

Protams, ir ļoti daudz lasītāju, kas, izlasot grāmatas, kuras izklāsta dažādo jogu pamatus, salīdzina tos ar “Dzīves Mācību” un acīmredzamām pretrunām tie nonāk šaubās. Lūk, kādēļ pirmajā laikā visiem, kas vēl nav nostiprinājušies Mācībā, ir tik bīstami lasīt pseido grāmatas, kas runā par okultām zinātnēm. Daudz posta atnes garīgie maldi.

Sevišķi jāsargā bērni. Daudzas bērnu garīgās un fiziskās vātis rodas tieši no necienīgām melīgām grāmatām.

Ja tie, kas lasa “Dzīves Mācības” jeb “Dzīvās Ētikas” grāmatas, iedziļinātos dzīlāk visās dzīves problēmās, visos jaunākajos zināšanu novados, kas tajās skarti un spraus tu sev par mērķi pamatīgi tās izstudēt, tad materiāli viņiem ne tikai vienai, bet daudzām dzīvēm. Bet parasti cilvēki lasa ar acīm un nevis ar sirdi. Tādēļ visievērojamākie norādījumi, vislielākās atklāsmes slīd pa viņu apziņu, neatstājot ne

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

4.nodaļa: Meli grāmatās.

mazāko pēdu. Man, kurai ir atslēga daudziem apstiprinājumiem Mācības grāmatās, ar skumjām nākas par to pārliecinātīties. Šīs grāmatas dod virzienu visai domāšanai, norādot jaunas sfēras, uzstādot jaunas ceļa zīmes visiem zinātniskiem pētījumiem. Šīs grāmatas ir tik svarīgas, tik nepieciešamas ikdienas dzīvei, jo tās virza nākotnē. Mācības grāmatas ir neizsmēļama krātuve zinātniekiem, kuru apziņa nav aptumšota ar aizspriedumiem.

Cilvēks bez aizspriedumiem, kas dzīvo nākotnes jausmās, patiesībā to jau rada un ar to atvieglo arī šodienu. Protams, tehniskās zināšanas un dažādi salīdzinājumi ir noderīgi, bet var pienākt stāvoklis, kad visas šādas grāmatas klūst par rokas grāmatām, dažreiz tikai noteikti tehniskai informācijai. Bet patiesā zināšana atklājas tikai, Mācībā dotos norādījumus pielietojot un ievedot dzīvē, jo to plūsma neapstājas ne uz vienu dienu un ar uguņīgām formulām un ceļa rādītājiem vēl arvien uz priekšu, zīmējot nākošās apziņas un sasniegumu pakāpes un arvien plašāk un plašāk atverot priekšskaru Lielajā Bezrobežībā.

Tikai, lai neviens nedomā, ka grāmatu lasīšana ir aizliegta – tā ir ḥecerība. Bet jāprot orientēties to vērtībā. Loti derīgi ir iepazīties ar visiem pēdējiem sasniegumiem zinātņu novadā, lai vēlreiz pārliecinātos, cik tie tuvu pienāk Sakrālās Zinātnes apstiprinājumiem.